

عنوان مقاله:

نقد و بررسی ترجمه عربی شعر سهراب سپهری با تکیه بر نظریه هنجارهای گیدئون توری

محل انتشار:

مجله الجمعیه الایرانیه للغه العربیه و آدابها، دوره 18، شماره 63 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

علی افضلی - دانشیار گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه تهران، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، تهران

اکرم مدنی - کارشناسی ارشد گروه مطالعات ترجمه، دانشگاه تهران، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، تهران

خلاصه مقاله:

شعر در موجزترین حالت خود نوشته ای است که زبانش اغلب نه صریح بلکه ضمنی است و انتقال تمام لایه های معنایی آن به زبان مقصد بس دشوار می نماید. در وادی برگردان شعر به زبان عربی، ترجمه اشعار شاعران ایرانی از این قافله عقب نمانده و پا به پای دیگر آثار ادبی به پیش تاخته است. از نیمه دوم قرن بیستم بسیاری از اشعار فارسی چه از شاعران قدیم و چه معاصر، به زبان عربی برگردان شده اند. در این جستار بخش هایی از ترجمه اشعار سهراب سپهری در کتاب مختارات من الشعر الفارسی الحدیث از محمد نورالدین عبدالمنعم، با تکیه بر نظریه هنجارهای گیدئون توری بررسی و از منظر مطالعات توصیفی فرایند- مدار ترجمه واکاوی می شود. این شیوه به فرایند ترجمه یا خود عمل ترجمه می پردازد. نظریه توری به قالب های ادبی ای که در هر فرهنگ خاصی وجود دارند، اشاره می کند. توری طیفی برای ترجمه در نظر می گیرد که در یک سوی آن پذیرش کامل در فرهنگ مقصد و در سوی دیگرش کفایت کامل برای برابری با متن مبدا قرار دارد و معتقد است ترجمه همواره بین این دو قطب جای می گیرد. نتیجه اصلی ارزیابی کیفی تعریب عبدالمنعم حاکی از آن است که اثر وی از پذیرش در فرهنگ مقصد برخوردار است اما تا حدودی از بسندگی و کفایت در مبدا به دور است.

کلمات کلیدی:

شعر معاصر فارسی، ارزیابی ترجمه عربی، محمد نورالدین عبدالمنعم، گیدئون توری، سهراب سپهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1520826>

